

Cap on va Catalunya?

JOAN ROSELL

AVUI, 13 de maig del 2008

Catalunya ha estat un país que s'ha desenvolupat en funció del seu capital humà, és a dir, les persones, i en la seva empenta empresarial a causa de l'escassetat -per no dir gairebé nul·litat- de disponibilitat de recursos naturals. L'esperit emprenedor de la classe empresarial i del conjunt de la societat catalana sorgit durant la Revolució Industrial al segle XIX és un dels trets característics del tarannà de la nostra gent, la base del nostre país. Un esperit emprenedor global que ens va impulsar cap a l'expansió econòmica i empresarial, tant dins com fora de les nostres fronteres i que va suposar l'entrada en la Unió Econòmica i Monetària, i que forméssim part de l'Europa en la qual ens emmirallàvem en aquells moments.

En el context de desacceleració econòmica actual, necessitem novament aquestes idees de lideratge. És imprescindible que la classe política assumeixi més riscos, amb independència de la posició actual que ocupin (sigui oposició o govern), i que es duguin a terme les reformes imprescindibles per superar aquesta situació. Per altra banda, hi ha una permanent indecisió -que sí que té costos econòmics- en determinades qüestions que hem de saber resoldre tots de la manera més consensuada possible per fer un projecte de país amb alguns dels temes essencials per interactuar en un món competitiu. Els empresaris hem de continuar fent la nostra feina amb una dosi acurada d'ambició, treball diari intens i voluntat per desplegar els nostres objectius, que formen part d'un projecte de país emprenedor.

Hi ha mancances i qüestions estructurals a resoldre en la nostra economia. Els hem d'afrontar si volem continuar sent un territori que ofereix oportunitats, que busca l'excel·lència en un context de certa cohesió social. Aquest és el país que entre tots hem d'impulsar per arribar allà on volem situar Catalunya. És amb aquest esperit que s'han d'encarar els reptes de futur que se'ns plantegen, a través dels diferents elements que entenem que han de ser objectius del conjunt de valors dins la societat del coneixement del segle XIX. I aquests valors no poden ser altres que afavorir l'esperit emprenedor entre els joves, fomentar els processos d'innovació a l'empresa; reconèixer els àmbits de la sostenibilitat a través de mesures que impulsin l'eficiència energètica i la millora del medi ambient; i potenciar les persones, la seva formació. L'educació esdevé un element de referència cabdal per a la nostra competitivitat, clau en el desenvolupament econòmic de Catalunya, així com la constància en el treball diari de persones i empreses que mostren el seu compromís amb una activitat emprenedora.

En un context de globalització generalitzat, s'ha de continuar apostant per l'impuls de la internacionalització, ja no tant en productes com especialment a través del procés d'implantació mitjançant les inversions de capital. Tot dins d'un marc que ens ha de permetre millorar aquesta competitivitat, i que passa irremeiablement per disposar d'unes infraestructures adequades que ens connectin amb la resta del món, d'un sistema fiscal semblant al dels nostres principals competidors -els països de l'OCDE- i d'un marc normatiu que no ofegui aquesta capacitat emprenedora -el nostre actiu-, que el teixit empresarial de Catalunya veu amb neguit pels costos que se'n deriven de la regulació. També cal posar més èmfasi en la millora de la gestió dels temes públics.

Per això hem estat sensibles a accions que millorin l'actuació de les administracions en el seu funcionament, així com a definir i proposar esquemes de gestió de les infraestructures estratègiques en el nostre país. No és moment ara de caure en el desànim, és hora de treballar en el dia a dia per apuntalar aquesta Catalunya de futur que tots desitgem, i en la qual hem de treballar tots plegats.